

Arrest

nr. 125 323 van 10 juni 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 18 maart 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 februari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 april 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. KIRSZENWORCEL, in aanwezigheid van de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Angolese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Quimbata. U bent van Bakongo afkomst, zoals uw beide ouders. U verhuisde in 1997 naar Luanda waar uw vrouw al woonde. In Luanda was u medestichter van de organisatie Associação dos Bakongo de Angola (ABA hierna), opgericht op 22.01.2009. U bent lid geworden van deze organisatie om de rechten van de Bakongo cultuur op te eisen. Het doel van deze organisatie is de rechten van de Bakongo te verdedigen en de waarden en de identiteit van de Bakongo cultuur te bevorderen. Deze organisatie is niet toegelaten in Angola, er werd al verschillende keren een aanvraag ingediend bij de kamer van koophandel, maar die werden telkens geweigerd. U werkt in een garage, gelegen in Cabinda. Op woensdag 1 augustus kreeg

u een witte RAV 4 jeep binnen van meneer (J.M.). Op zaterdag kwam (J.M.) langs maar u was toen nog in Luanda. Maandag bent u dan teruggekeerd naar Cabinda, u bent naar uw kamer gegaan en daarna naar uw werk. U had documenten van ABA bij die u onder een zetel hebt gestoken van de auto van (J.M.). Toen bent u om 12 u vertrokken om te gaan eten op restaurant. Tijdens uw afwezigheid kwam (J.M.) langs in de garage. Hij zag zijn auto staan, die een ongeval had gehad. Hij dacht dat de garage zijn auto kapot gemaakt had dus belde hij u op want uw nummer stond op de rekening die u hem had gegeven. Toen u toekwam in de garage zag u dat hij een sleutel van zijn wagen vasthield. Tijdens uw afwezigheid had hij de wagen geïnspecteerd en uw ABA documenten en lidkaart gevonden. Hij heeft u nog 1000 Kwanza drinkgeld gegeven en is dan vertrokken. U had niet opgemerkt dat uw tas met documenten was verdwenen. Later op de dag kwam (J.M.) langs met een chauffeur en 2 politiemannen. U dacht dat hij misschien kwaad was omdat hij dacht dat u zijn wagen had kapotgemaakt. Ze hebben u bedreigd met wapens en u bent bij hen ingestapt. Ze hebben u dan naar een politiebureau gebracht waar u de nacht in een cel doorbracht. De volgende dag, dinsdag 7 augustus, bevestigde u aan de politie dat de documenten die gevonden waren door (J.M.) van u waren. (J.M.) legde uit hoe hij de documenten gevonden had. U werd dan dezelfde dag nog door (J.M.) en 2 andere politiemannen naar het 10de politiebureau in Luanda overgebracht. U werd er bij een inspecteur gebracht aan wie uw documenten werden gegeven en (J.M.) deed er dezelfde uitleg als in Cabinda, waarna hij terugkeerde naar Cabinda. U bracht er de nacht door in een cel en op 8 augustus werd u overgebracht naar het DNIC in Luanda waar u beschuldigd werd van een misdad tegen de staat en van Bakongo jongeren te sensibiliseren zodat ze niet zouden deelnemen aan de verkiezingen. U werd door de gerechtelijke diensten ervan beschuldigd mensen op te zetten om niet aan de verkiezingen deel te nemen. U werd opgesloten in een cel waar u meermaals gefolterd en ondervraagd werd. Uw ondervragers wilden dat u toegaf dat u jongeren aanzette niet deel te nemen aan de verkiezingen. Op 25 augustus bent u kunnen ontsnappen met de hulp van 2 politiemannen, (J.D.) en (A.D.C.). Die brachten u naar het huis van uw schoonbroer, (D.N.). Op 22 september zei uw schoonbroer dan dat u het land ging verlaten om naar België te reizen en dat u met zijn documenten kon reizen. U verliet Angola per vliegtuig op 23 september 2012 en landde in België op 24 september en u hebt dezelfde dag asiel aangevraagd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door de Angolese overheid die u zoekt omwille van een valse aanklacht tegen u, in verband met uw activiteiten bij de organisatie waarvan u verklaarde lid te zijn, Associação dos Bakongo de Angola (hierna ABA). Verder verklaarde u nu hier in België te zijn omwille van het feit dat u gediscrimineerd wordt omdat u Bakongo bent.

U verklaart lid geworden te zijn van ABA omwille van de discriminatie tegen de Bakongo en omdat u uw rechten wou opeisen, de rechten van de Bakongo cultuur (zie gehoorverslag CGVS p.9). Gevraagd naar voorbeelden van discriminatie haalt u het feit aan dat u uitgescholden wordt voor kannibaal en dat, als u klacht wil indienen bij de politie, u niet geholpen wordt omdat ze vragen naar **een lidkaart van het MPLA** (zie gehoorverslag CGVS p.9). Vooreerst dient te worden opgemerkt dat dit niet kan gezien worden als discriminatie tegenover mensen van Bakongo afkomst, maar als discriminatie tegenover niet leden van het MPLA. Wanneer gevraagd naar voorbeelden van discriminatie tegenover de Bakongo in Angola haalt u als voorbeeld aan dat de eerste president van Angola (Agostinho Neto) **in 1975** bij de onafhankelijkheid zou gezegd hebben dat de Bakongo kannibalen zijn (zie gehoorverslag CGVS p.9). Verder verklaart u dat het zeer moeilijk is voor Bakongos om te reizen in Angola: "van Luanda naar het zuiden is dat geen probleem, in onze regio zijn er 15 controleposten, **heb je de juiste documenten niet, dan kan je niet verder reizen.**" (zie gehoorverslag CGVS p.9). Gevraagd naar welke documenten dat dan zijn, antwoordt u: "**Identiteitskaart**, daar staat je plaats van geboorte op. Als blijkt dat je uit het noorden komt, dan weten ze dat je Bakongo bent en dan moet je betalen voor je ze terugkrijgt of knippen ze die in twee" (zie gehoorverslag CGVS p.9). Hier moet toch worden opgemerkt dat u in Luanda woonde maar in Cabinda, waar u ook werd opgepakt, werkte, omdat daar nog niet veel garages waren, en het u een goede plek leek om daar een garage te beginnen (zie gehoorverslag CGVS p.23). Aangezien Cabinda ten noorden van Luanda ligt, en er zelfs een grens dient te worden overgestoken om er te geraken, is het toch wel opmerkelijk te noemen dat u ervoor gekozen hebt om daar een garage te beginnen als het voor Bakongo zo moeilijk reizen is in het noorden van Angola. Daarnaast moet worden opgemerkt dat **uw identiteitskaart waarover u beschikt, maar geldig was tot in 2004** (zie identiteitskaart en gehoorverslag CGVS p.15). Niet alleen moest u, volgens uw verklaringen althans, elke week naar uw werk reizen in het Noorden, u deed dat ook nog eens met een identiteitskaart die vervallen was.

Gevraagd naar waarom u uw identiteitskaart niet verlengde na 2004, zei u dat u de intentie gehad hebt om dat te doen maar dat ze u het moeilijk maakten omdat u Bakongo bent (zie gehoorverslag CGVS p.15). Gevraagd of u, wanneer u de eerste keer een identiteitskaart aanvraag, deze problemen ook had, antwoordt u eerder ontwijkend: “Ik moest geld betalen, de tweede keer zijn we onze rechten gaan opeisen, we hebben betaald op de bank, om dan effectief de kaart te gaan afhalen moesten we dan meer betalen.” (zie gehoorverslag CGVS p.15).

Gevraagd naar **recentere voorbeelden** van discriminatie tegenover de Bakongo, zegt u dat: “Een voorzitter van een partij, de PDP ANA, Landu Victor Mfulumpinga, een Bakongo, vermoord werd” (zie gehoorverslag CGVS p.9). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat deze moord gebeurde op **2 juli 2004**. Vrij recent is dit dus niet te noemen. Verder moet worden opgemerkt dat uw overtuiging dat Landu Victor Mfulumpinga vermoord werd omdat hij Bakongo was, geen vaststaand feit is. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat de President van Angola na de moord van Landu Victor Mfulumpinga de wens uitsprak dat zijn moordenaars gestraft zouden worden. Verder blijkt dat de partij PDP ANA, na deze feiten, in 2007 nog, samengewerkt heeft met het MPLA. Op de vraag of u dan persoonlijk ook gediscrimineerd werd, antwoordde u “ja”, toen u de vraag gesteld werd wat er dan gebeurd was, antwoordde u eerder ontwijkend: “Ik ben nu hier, ik kan nu niet zitten omdat ik gediscrimineerd ben” (zie gehoorverslag CGVS p.9).

Later tijdens het gehoor, nadat u de gebeurtenissen in Cabinda uitlegde die tot uw arrestatie leidden en die hierna nog zullen besproken worden, werd u de vraag gesteld of u voor die gebeurtenissen **alleen problemen heeft gehad met de Angolese autoriteiten** en antwoordde u kort en duidelijk: “nee” (zie gehoorverslag CGVS p.24).

Bovenstaande vaststellingen leiden er in ieder geval toe te kunnen stellen dat u er niet in slaagt om de door u beweerde discriminatie van Bakongo in Angola aannemelijk te maken, laat staan de discriminatie die u zelf zou hebben ondervonden te concretiseren. Bovendien is het opmerkelijk te noemen dat er geen recente informatie over eventuele discriminatie ten aanzien van de Bakongos in Angola te vinden is. Het meest recente document waarover het Commissariaat-generaal beschikt en dat hiernaar verwijst en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dateert uit 1999 en verklaart dat er geen bewijs is voor discriminatie ten aanzien van de Bakongos in Angola. In een rapport van 2005 van de “World Directory of Minorities”, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, wordt er wel gewag gemaakt van discriminatie tegenover een andere etnische groep in Angola, de Lunda-Chokwe, waarbij de Bakongo vermeld worden als etnische groep die “als dichter bij de regering wordt gepercipieerd”. Bijgevolg kunnen dus ernstige vragen gesteld worden bij uw motivatie om stichtend lid te worden van ABA.

Wat uw lidmaatschap van ABA verder betreft, dient te worden opgemerkt dat u zeer vaag blijft over zowel uw eigen beweegredenen om lid te worden die hierboven al besproken werden, als over de activiteiten van ABA. Gevraagd naar wat ABA doet, wat die organisatie wil bereiken, zegt u: “De rechten van de Bakongo verdedigen, de waarden van de Bakongo cultuur bevorderen en ook onze identiteit.” (zie gehoorverslag CGVS p.11). Gevraagd naar voorbeelden van activiteiten die ABA organiseerde, antwoordt u: “We informeren en we klagen alle mogelijk zaken aan die tegen de Bakongo worden gedaan.” (zie gehoorverslag CGVS p.11). Wanneer u gevraagd wordt waar u dat aanklaagt blijkt dat ABA hier enkel over spreekt tijdens de vergaderingen, en dat deze zaken niet bij de autoriteiten worden aangeklaagd (zie gehoorverslag CGVS p.11). Op de vraag wat er dan besproken werd op die vergaderingen, antwoordt u opnieuw in vage bewoordingen: “We spraken veel met de jongeren, de ouderen spraken met ons, ze vertelden over de betekenissen van onze namen”. (zie gehoorverslag CGVS p.13). Over uw eigen rol in ABA verklaarde u dat u raadgever was, dat u veel raad gaf aan jongeren, raad over: “onze namen, onze cultuur, dat we onze cultuur niet mogen opgeven, het is een oude cultuur. Onze voorouders vertelden dat een volk zonder cultuur een dood volk is. Het is belangrijk om de cultuur verder te dragen.” (zie gehoorverslag CGVS p.13). Over de activiteiten op de vergaderingen van ABA verklaarde u ook dat er muzikanten aanwezig waren die in het Kikongo over de Bakongo cultuur zongen (zie gehoorverslag CGVS p.12). U slaagt er dus niet in om noch de doelstellingen van ABA, noch uw rol in de organisatie, te concretiseren. U beperkt zich immers tot algemene en vage bewoordingen.

Op de vraag of u zelf Kikongo spreekt (Kikongo is de taal van de Bakongo, zie documentatie waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd), antwoordde u: “Een beetje, maar vooral Portugees.” (zie gehoorverslag CGVS p.5). Op de vraag of u dat nooit willen leren hebt, antwoordde u: “Mijn kinderen schamen zich ervoor, **dus spreek ik het nooit thuis**. Ze kunnen daar niets mee doen zeggen ze”. (zie gehoorverslag CGVS p.22). Dit is op zich al opmerkelijk te noemen, enerzijds verklaarde u dat uw eigen rol in ABA erin bestond om met jongeren te spreken over de Bakongo cultuur,

en over het feit dat die cultuur niet mag worden opgegeven (zie gehoorverslag CGVS p.13), anderzijds geeft u als reden op waarom u geen Kikongo geleerd hebt dat uw kinderen zich voor deze taal schamen (zie gehoorverslag CGVS p.22). Verder verklaarde u dat uw oudste kind, uw dochter (T.M.) zelf ook in ABA zat (zie gehoorverslag CGVS p.23). Op de vraag dat uw kinderen dus zelf in ABA zaten maar wel weigerden Kikongo te spreken, antwoordde u: "We moeten erop aandringen en de wil hebben om onze kinderen Kikongo te leren." (zie gehoorverslag CGVS p.23). Op de vraag waarom u dat dan niet gedaan hebt bij uw eigen kinderen, verklaarde u: "**We spreken wel Kikongo met hen, maar zij weigeren, als hun vrienden dat horen worden ze als buitenlanders beschouwd.**" (zie gehoorverslag CGVS p.23). U past hier duidelijk uw antwoorden aan, aan de door de Protection Officer gestelde vragen, aangezien u 3 vragen daarvoor verklaarde dat u thuis nooit Kikongo sprak omdat uw kinderen zich daarvoor schaamden (zie gehoorverslag CGVS p.22).

Er dient dus te worden vastgesteld dat uw verklaringen over de activiteiten van ABA en uw eigen rol in deze organisatie niet overtuigend overkomen. U blijft steken in erg vage beschrijvingen over uw rol in ABA, uw motivering om lid te worden van ABA en over de doelstellingen van ABA zelf.

Wat betreft uw arrestatie in Cabinda en daaruit voortkomende valse beschuldigingen tegen u door de Angolese autoriteiten, verklaarde u dat een klant van uw garage, (J.M.), uw documenten van ABA en uw ledenkaart van ABA vond onder een zetel van zijn wagen die in uw garage stond omdat die hersteld moest worden op 6 augustus 2012 (zie gehoorverslag CGVS p.16 en 17). Hier moet toch de bedenking bij gemaakt worden dat het op zijn minst vreemd te noemen is dat u deze persoonlijke documenten verstopte onder de zetel van een auto, van iemand die u niet kende, die ter herstelling in uw garage stond. U werd diezelfde dag nog gearresteerd door deze klant, (J.M.), die een politieagent bleek te zijn, iets waar u niet op de hoogte van was (zie gehoorverslag CGVS p.21). **De dag daarop al werd u, begeleid door (J.M.) en 2 andere politiemannen, overgevoerd naar Luanda** waar u werd opgewacht door twee Land Cruisers, in de ene zaten 4 mannen, in de andere twee (zie gehoorverslag CGVS p.17). De daaropvolgende dag, op 8 augustus 2012 werd u overgebracht naar het DNIC waar u beschuldigd werd van misdaad tegen de staat en van Bakongo jongeren te sensibiliseren zodat ze niet zouden deelnemen aan de verkiezingen (zie gehoorverslag CGVS p.17). Deze behandeling van de autoriteiten en al de moeite die ze zich daar niet bij gespaard hebben laat toch uitschijnen dat u (valselijk) beschuldigd werd van zeer zwaarwichtige feiten. U verklaarde over deze beschuldigingen dat u er van beschuldigd werd "jongeren te sensibiliseren, jongeren zich te laten registreren." (zie gehoorverslag CGVS p.18). U verklaarde verder over deze beschuldigingen dat men u op het DNIC ervan beschuldigde jongeren op te jatten tegen de verkiezingen (zie gehoorverslag CGVS p.14). Na deze beschuldigingen door het DNIC werd u opgesloten in een cel en werd u gefolterd tijdens uw verhoren tot u bijna dood was (zie gehoorverslag CGVS p.18). Op de vraag wat ze u dan precies vroegen tijdens deze verhoren, antwoordt u **opnieuw erg vaag en erg beknopt: "Ze zeiden dat ik jongeren sensibiliseerde, ik zei dat dat niet waar was."** (zie gehoorverslag CGVS p.18). Na de vraag wat ze nu wilden weten, opnieuw gesteld te hebben, verklaarde u dat ze wilden weten "Of we jongeren sensibiliseerden tegen de verkiezingen." (zie gehoorverslag CGVS p.18). Op de vraag of het dan illegaal in Angola is om jongeren te sensibiliseren voor de verkiezingen antwoordde u: "Ja, dat is een misdrijf, want het volk moet gaan stemmen." (zie gehoorverslag CGVS p.20). Over het feit of het dan verplicht is in Angola om te gaan stemmen, vervalt u weer in vage bewoordingen en zegt u dat het geheim is, maar er een groep is die niet wil deelnemen aan de verkiezingen, dat ze u daarvan beschuldigd hebben maar dat het niet waar was (zie gehoorverslag CGVS p.21). Over die groep zei u: "Ik heb gehoord dat er manifestaties waren, maar we hebben er niet zelf aan deelgenomen." (zie gehoorverslag CGVS p.21). Over wat er dan gebeurt met mensen die niet gaan stemmen, verklaarde u: "Dat weet ik niet, ik kan daar niets over zeggen." (zie gehoorverslag CGVS p.21). U zei hier verder ook over dat stemmen verplicht is, niemand moet naar school, alles stond stil voor de verkiezingen (zie gehoorverslag CGVS p.21).

Ten eerste moet hierbij worden opgemerkt dat **stemmen niet verplicht is in Angola**, men heeft er het recht om te gaan stemmen maar niet de plicht (zie bijgevoegde documentatie in het administratief dossier). Het is dus toch wel opmerkelijk dat de behandeling door de politie die u schetst; de arrestatie, de overbrenging naar Luanda, de ondervragingen en de folteringen, erop wijst dat u beschuldigd werd van zeer zwaarwichtige feiten, en dus niet van het aanzetten van mensen tot feiten die niet eens illegaal zijn (niet gaan stemmen), beschuldigingen die u trouwens als vals afdoet.

Ten tweede is het toch opmerkelijk te noemen **dat u zeer vaag blijft over de precieze beschuldigingen die tegen u ten laste werden gelegd door de Angolese autoriteiten.** U verklaarde eerst bij DVZ dat u beschuldigd werd van clandestiene Bakongo-jongeren te sensibiliseren voor de verkiezingen (zie vragenlijst DVZ pagina 3), dan verklaarde u tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal dat u beschuldigd werd van "jongeren te sensibiliseren, jongeren zich te laten registreren." (zie gehoorverslag CGVS p.18), "jongeren op te jatten tegen de verkiezingen."

(zie gehoorverslag CGVS p.14), en tijdens de verhoren die door de politie van u werden afgenomen vroeg men u "Of we jongeren sensibiliseerden tegen de verkiezingen." (zie gehoorverslag CGVS p.18). Men zou toch mogen aannemen dat u zich de tegen u gedane beschuldigingen iets preciezer herinnert, vooral omdat u **in uw verklaringen over uw arrestatie, de overbrenging naar Luanda, uw detentie in Luanda en uw ontsnapping uit de gevangenis zeer precieze en gedetailleerde verklaringen aflegt**. Voorbeelden hiervan zijn; het feit dat u op zaterdag 6 augustus uw werk om 12u verliet om te gaan eten (zie gehoorverslag CGVS p.16), of het feit dat (J.M.) u nog 1000 kwanza drinkgeld gaf voor hij vertrok (zie gehoorverslag CGVS p.17), of het feit dat u zich herinnert dat u op 7 augustus om 10u uit uw cel geroepen werd (zie gehoorverslag CGVS p.17), over de gevangenis waar u werd vastgehouden wist u ook te vertellen dat het een blauw gebouw was en dat er daarachter gebouwd wordt door Chinezen (zie gehoorverslag CGVS p.17). U bent ook erg specifiek over de door u ondergane foltering: " ze hebben me laten rusten voor 20 minuten (zie gehoorverslag CGVS p.18), "ze zeiden dat ik 100 slagen ging krijgen als ik niet ging toegeven." (zie gehoorverslag CGVS p.18). Ook over uw ontsnapping legde u erg gedetailleerde verklaringen af; "mijn schoonbroer riep me dan bij hem in een kamer met tv en radio. Ik hoorde een programma in het Lingala, toen wist ik dat het 23u was omdat dat programma op dat uur liep." (zie gehoorverslag CGVS p.19). Dit alles in schril contrast met uw verklaringen over ABA en de tegen u ten laste gelegde beschuldigingen, waar u zeer oppervlakkig en vaag blijft en steeds dezelfde bewoordingen opnieuw herhaalt.

Ten derde **weet u ook niet te zeggen wat er gebeurt met mensen die niet gaan stemmen en of daar een sanctie op staat** (zie gehoorverslag CGVS p.21) en dit terwijl u er toch van beschuldigd werd mensen hiertoe aan te zetten. Het lijkt weinig aannemelijk dat u zich hierover niet geïnformeerd hebt, temeer omdat u verklaarde dat uw vrouw een advocaat onder de arm genomen heeft (zie gehoorverslag CGVS p.19). Het enige wat die advocaat zei aan uw vrouw is dat hij niets meer kon doen omdat het dossier al doorgestuurd was naar de rechtbank en dat u vele jaren gevangenis kon krijgen (zie gehoorverslag CGVS p.19). Verder verklaarde u ook **de naam van die advocaat niet te kennen**, omdat ze u die niet gezegd hebben (zie gehoorverslag CGVS p.19). Men zou toch mogen aannemen dat u een minimale belangstelling toont in de tegen u gedane beschuldigingen, in het verloop van de gerechtelijke procedure die daarop zou volgen en in de advocaat die uw vrouw had gecontacteerd om u te verdedigen.

Ten vierde kunt u ook niet aannemelijk maken **waarom** u valselijk beschuldigd werd. U verklaarde hierover: " Ik heb nooit tegen de regering gesproken, alleen voor de Bakongo, het was verkiezingstijd. In verkiezingstijd worden de Bakongo onder druk gezet." (zie gehoorverslag CGVS p.22). De enige mogelijke verklaring die u opgeeft is de door u al eerder aangehaalde discriminatie van de Bakongo, die hierboven al besproken werd. Dat Bakongo in verkiezingstijd onder druk worden gezet blijkt trouwens nergens uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, integendeel, ze worden gepercipieerd als dicht bij de regering te staan.

Bovendien verklaarde u ook dat, voorafgaand aan uw arrestatie, geen enkel lid van ABA problemen heeft gekend met de Angolese autoriteiten (zie gehoorverslag CGVS p.10-11 & p.24). U verklaarde zelfs dat er al verschillende keren een aanvraag werd ingediend bij de Kamer van Koophandel ter goedkeuring van de statuten van ABA, maar dat die niet goedgekeurd werden (zie gehoorverslag CGVS p.12). ABA was dus gekend bij de autoriteiten, maar dat leverde voor de leden blijkbaar geen enkel probleem op met de autoriteiten, tot u, volgens uw verklaringen, valselijk beschuldigd werd. Dat maakt het des te opmerkelijker dat u als eerste, zonder duidelijke aanleiding, wel problemen kreeg door uw documenten en lidmaatschap van ABA die men gevonden had, dit terwijl de organisatie dus al gekend was bij de Angolese autoriteiten voor uw arrestatie. U verklaarde dat er na u wel nog problemen zouden geweest zijn, maar hierover kan u vreemd genoeg geen informatie geven omdat u geen nieuws meer hebt (zie gehoorverslag CGVS p.10 en p.13). U verklaarde dat er 2 mensen werden opgepakt, de medestichter (P.M.M.) en (M.M.N.) (zie gehoorverslag CGVS p.10). Later, gevraagd naar de samenstelling van de organisatie somt u enkele belangrijke leden op; de voorzitter, de vicevoorzitter, de secretaris generaal, de secretaris van informatie, de penningmeester en noemt u echter enkel als medestichter (A.F.D.) (zie gehoorverslag CGVS p.12). U verklaarde ook dat er huiszoeken geweest zijn op de plaats waar de vergaderingen gehouden werden en dat de arrestaties plaatsvonden omdat men op zoek was naar u (zie gehoorverslag CGVS p.23 & 24), wat het toch merkwaardig maakt dat u **nergens melding maakt van huiszoeken bij u thuis**, hoewel er meermaals gepeild werd naar de concrete problemen van uw vrouw.

U verklaarde verder dat uw vrouw problemen heeft en bang is omdat ze u zoeken (zie gehoorverslag CGVS p.6). U verklaart zelfs dat ze niet meer thuis sliep en elders ging overnachten. Anderzijds verklaart u ook dat ze vertrok naar het 'binnenland' voor een traditionele verzorging, maar dat ze hierna terug zou keren naar Luanda (zie gehoorverslag CGVS p.6), wat toch allerm minst wijst op een vrees in Luanda. Gevraagd naar welke problemen uw vrouw dan had kan u die bovendien niet concreet maken (zie gehoorverslag CGVS p.7). U verklaart op de vraag welk soort problemen ze heeft enkel dat

ze bang is, omdat u wordt gezocht; "ik ben gevlucht, als ze wordt opgepakt kunnen ze haar onder druk zetten om te weten te komen waar ik nu ben." **U haalt echter op geen enkel moment in uw verklaringen aan dat men u thuis daadwerkelijk is komen zoeken.**

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen, de valse beschuldigingen die tegen u gedaan werden door de Angolese autoriteiten, niet aannemelijk. U kunt alleen in erg vage bewoordingen omschrijven waar u van beschuldigd werd, laat staan of het al dan niet strafbare feiten zijn die u ten laste werden gelegd. Deze vage verklaringen over de beschuldigingen vormen bovendien een opmerkelijk contrast met de gedetailleerdheid van uw ander gedane verklaringen. Er kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door uw beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

Wat betreft de door u neergelegde identiteitskaart die hierboven al besproken werd; deze wijzigt voorgaande vaststellingen niet aangezien uw identiteit hier niet in twijfel wordt getrokken.

Wat betreft de door u neergelegde medische attesten; die bevestigen dat u in België geopereerd en behandeld werd vanwege anale abscessen en fistels. Er wordt ook bevestigd dat u daar littekens aan overgehouden hebt. U werd hiervoor in 2000 al eens geopereerd in Angola (zie gehoorverslag CGVS p.18), wat ook zo genoteerd staat in het medisch verslag opgemaakt door chirurg (B.M.) (16/11/2012). In een later medisch attest van Dokter (M.) worden enkele vaststellingen gedaan betreffende uw medische toestand. De arts vermeldt dat deze letsels volgens u te wijten zijn aan folteringen in uw land op 09/08/2012. De arts baseert zich hier dus duidelijk enkel op uw verklaringen. Uit de andere medische attesten blijkt echter dat u reeds in 2000 last had van deze aandoeningen. Nergens blijkt dus dat de door u beweerde ondergane behandelingen in de gevangenis, die hierboven als niet geloofwaardig worden geacht, deze problemen verergerd zouden hebben.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3, 48/4 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Betreffende de subsidiaire bescherming heeft verzoeker nooit enige argumentatie kunnen naar voor brengen, hetgeen een probleem stelt op het vlak van de rechten van verdediging en het principe van behoorlijk bestuur.

Volgens verzoeker bevatten zijn verklaringen geen tegenstrijdigheden en stemt de inhoud ervan overeen met het bewijs dat hij voorlegde. Hij heeft geen gebeurtenissen weggelaten en heeft de feiten weergegeven zoals ze zich hebben voorgedaan. Het gehoor verliep zeer moeizaam omwille van verzoekers emotionele toestand en de pijn die het hem soms moeilijk maakt om in detail en op coherente wijze te vertellen wat er gebeurd was.

Betreffende zijn identiteitskaart heeft verzoeker niet gezegd dat het voor de Bakongo onmogelijk is om te reizen in Angola, maar dat het moeilijk is en dat betaald moet worden. Dat hij voor Cabinda koos, zelfs als hij een controlepost moest oversteken, is omdat daar nog niet veel garages waren en hij economisch moest overleven. Zelfs als zijn identiteitskaart vervallen was, kon hij er nog gebruik van maken en vond hij het niet dringend om een nieuwe te laten maken (wat ook weer geld zou kosten).

Verder meent verzoeker dat hij wel degelijk een recent voorbeeld van discriminatie tegen de Bakongo gegeven heeft toen hij vertelde over de controlepost en het feit dat de Bakongo kannibalen worden genoemd. Verzoeker voelde zich als Bakongo vaak vernederd. In "minority at risk", een internetartikel, leest verzoeker dat de Bakongo, net als andere groepen in het land, lijden onder chronische armoede en weinig toegang hebben tot economische of politieke mogelijkheden.

Betreffende zijn activiteiten bij ABA was verzoeker volgens hem duidelijk: de doelstellingen waren de rechten van de Bakongo te verdedigen en de cultuur te bevorderen en de activiteiten waren spreken met de jongeren en het organiseren van muziektournees, vergaderingen *et cetera*. Verzoeker kende alle

leden (hij heeft alle belangrijke figuren genoemd) en was van dichtbij betrokken bij alle activiteiten. Het was hem vooral te doen om hun ideeën goed.

Dat verzoeker aangaande zijn arrestatie, ondervragingen, foltering, precieze beschuldiging en het waarom van zijn valse beschuldiging vaag blijft, mag niet verbazen gelet op de traumatische ervaring van gevangenschap en foltering, waardoor hij de exacte details niet kan herinneren of weergeven. Hij werd ook gefolterd aan zijn anus, hetgeen een reden is waarom er bij hem een zekere schaamte aanwezig is. Verder voert verzoeker aan dat het hebben van bewijs in Angola niet nodig is voor de politie om iemand te arresteren.

Vervolgens wijst verzoeker erop dat hij niet politiek actief was. Hij wou de Bakongocultuur beschermen. Hij bedoelde dat stemmen verplicht zou moeten zijn aangezien in 2012 maar 30% van de bevolking heeft gestemd.

Verzoeker wijst er tevens op dat zijn echtgenote en zijn familie alles geregeld heeft voor de advocaat en er met hem nooit een gesprek is geweest hierover. In Portugeessprekende landen is het bovendien de gewoonte om iedereen constant bij de voornaam of bijnaam aan te spreken, zodat het niet verwonderlijk is dat hij de naam van zijn advocaat niet kent. Het gaat volgens hem om een kleine onvolledigheid.

Waar de bestreden beslissing stelt dat nergens melding wordt gemaakt van huiszoekingen bij hem thuis of dat men hem thuis is komen zoeken, wijst verzoeker er vooreerst op dat hij geen contact meer heeft met Angola. Verder maakt hij duidelijk dat hij ongewild in een kloppacht op zijn persoon is terechtgekomen, nu hij vernam dat andere leden opgepakt werden. Dat men niet op zoek is gegaan naar verklaringen en geen verder onderzoek deed naar aanleiding van de geweldplegingen en de vervolgingen, mag volgens hem niet verbazen aangezien hij vlak na zijn vlucht uit de gevangenis ondergedoken is.

Voorts meent verzoeker dat uit de neergelegde attesten volgt dat zijn medische problemen gemakkelijk in verband gebracht kunnen worden met het feit dat hij gemarteld werd. Zij werden echter zonder de nodige aandacht en verkeerdelijk zonder meer afgewezen.

Verder verwijst verzoeker via een internetartikel van Amnesty International naar het politiegeweld, de mishandeling van gevangenen en de straffeloosheid in Angola. Angola is volgens verzoeker één van de gevaarlijkste landen ter wereld. Verzoeker meent tevens dat zijn asielrelaas beantwoordt aan artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet aangezien hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst vreest het slachtoffer te worden van foltering of onmenselijk of vernederende behandeling of bestraffing.

2.2.1. De procedure voor de commissaris-generaal is geen jurisdictionele procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet. Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat en verzoeker toont niet aan hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft. Voorts bestaat er geen rechtsregel die bepaalt dat de commissaris-generaal verzoeker op voorhand had moeten confronteren met alle vaststellingen waarop de bestreden beslissing is gebaseerd.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Waar verzoeker stelt dat het gehoor zeer moeilijk verliep omwille van zijn emotionele toestand en de pijn die hij ondervond, dient opgemerkt dat uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat het gehoor op een normale wijze verliep en dat noch verzoeker, noch zijn raadsman dienaangaande enige opmerking maakten. Daar waar aangenomen kan worden dat ieder gehoor bij het CGVS gepaard gaat met enige mate van emotionaliteit, doet dit geen afbreuk aan het gegeven dat van een asielzoeker redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze in staat is voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien deze gebeurtenissen de essentie van het asielrelaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst. De aangehaalde gebeurtenissen kunnen, gezien deze een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op zijn verdere leven, redelijkerwijze geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift, zodat de aangevoerde emotionele toestand geen aannemelijke verklaring vormt voor de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen.

Waar verzoeker aanvoert dat het voor de Bakongo moeilijk is om te reizen in Angola en dat zij moeten betalen, komt verzoeker niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, hetgeen de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Bovendien verklaarde verzoeker dat het vooral in het noorden van Angola moeilijk is om te reizen voor de Bakongo (gehoorverslag CGVS, p. 9), zodat het opmerkelijk is dat hij in Cabinda, een streek van Angola waarvoor zelfs een landsgrens moet worden overgestoken om ze te bereiken, een garage opent, terwijl de identiteitskaart die hij voor deze reizen nodig zou hebben, al sinds 2004 vervallen is (zie map 'Documenten'). Dit klemt des te meer daar verzoeker in onderhavig verzoekschrift stelt dat het vernieuwen van zijn identiteitskaart niet dringend was. Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift nog stelt dat er in Angola nog niet veel garages waren en dat het aanvragen van een nieuwe identiteitskaart geld zou kosten, komt hij opnieuw niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen.

Ook wat betreft de tijdens het gehoor gevraagde recentere voorbeelden van discriminatie tegen de Bakongo (gehoorverslag CGVS, p. 9) komt verzoeker niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen. Het internetartikel "*minorities at risk*" waarnaar verzoeker verwijst, maakt slechts melding van algemene problemen waarmee de Bakongo geconfronteerd worden en waar ook andere groepen in de Angolese samenleving het slachtoffer van zijn. Aldus toont dit artikel niet de discriminatie ten aanzien van de Bakongo aan. Verder merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoeker, nadat hij de gebeurtenissen in Cabinda uitlegde die tot zijn arrestatie leidden, op de vraag of hij voor die gebeurtenissen al eens problemen had met de Angolese autoriteiten negatief antwoordde (gehoorverslag CGVS, p. 24). Uit een rapport van de World Directory of Minorities van 2005, door verweerder toegevoegd aan het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie'), wordt gewag gemaakt van discriminatie tegenover een andere etnische groep in Angola, de Lunda-Chokwe, waarbij de Bakongo omschreven worden als etnische groep die "als dichter bij de regering wordt gepercipieerd".

Gelet op het voorgaande maakt verzoeker niet aannemelijk dat de Bakongo dermate gediscrimineerd worden dat hij zijn land van herkomst hierom ontvluchtte en evenmin dat hij persoonlijk gediscrimineerd zou zijn geweest. Bijgevolg komt ook de geloofwaardigheid van verzoekers motivatie om stichtend lid van ABA te worden op de helling te staan.

Verder herhaalt verzoeker hetgeen hij verklaarde over de activiteiten die de ABA voerde en die hij zelf voor de ABA voerde, hetgeen evenwel de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Hierbij dient tevens te worden opgemerkt dat de bestreden beslissing terecht het volgende stelt: "*Op de vraag of u zelf Kikongo spreekt (Kikongo is de taal van de Bakongo, zie documentatie waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd), antwoordde u: "Een beetje, maar vooral Portugees."* (zie gehoorverslag CGVS p.5). *Op de vraag of u dat nooit willen leren hebt, antwoordde u: "Mijn kinderen schamen zich ervoor, dus spreek ik het nooit thuis. Ze kunnen daar niets mee doen zeggen ze"*. (zie gehoorverslag CGVS p.22). *Dit is op zich al opmerkelijk te noemen, enerzijds verklaarde u dat uw eigen rol in ABA erin bestond om met jongeren te spreken over de Bakongo cultuur, en over het feit dat die cultuur niet mag worden opgegeven (zie gehoorverslag CGVS p.13), anderzijds geeft u als reden op waarom u geen Kikongo geleerd hebt dat uw kinderen zich voor deze taal schamen (zie gehoorverslag CGVS p.22). Verder verklaarde u dat uw oudste kind, uw dochter (T.M.) zelf ook in ABA zat (zie gehoorverslag CGVS p.23). Op de vraag dat uw kinderen dus zelf in ABA zaten maar wel weigerden Kikongo te spreken, antwoordde u: "We moeten erop aandringen en de wil hebben om onze kinderen Kikongo te leren."* (zie gehoorverslag CGVS p.23). *Op de vraag waarom u dat dan niet gedaan hebt bij uw eigen kinderen, verklaarde u: "We spreken wel Kikongo met hen, maar zij weigeren, als hun vrienden dat horen worden ze als buitenlanders beschouwd."* (zie gehoorverslag CGVS p.23). *U past*

hier duidelijk uw antwoorden aan, aan de door de Protection Officer gestelde vragen, aangezien u 3 vragen daarvoor verklaarde dat u thuis nooit Kikongo sprak omdat uw kinderen zich daarvoor schaamden (zie gehoorverslag CGVS p.22)." Aangezien verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer voert tegen deze vaststellingen, worden zij als vaststaand beschouwd.

Waar verzoeker stelt dat hij getraumatiseerd is door zijn gevangenschap en zijn folteringen, zodat hij de exacte details met betrekking tot zijn arrestatie, ondervraging, foltering, de precieze beschuldigingen en het feit waarom hij valselijk beschuldigd werd niet kan herinneren of weergeven, dient opgemerkt dat de bestreden beslissing op uitgebreide wijze motiveert waarom verzoeker de beschuldigingen aan zijn adres vanwege de Angolese autoriteiten niet aannemelijk weet te maken. Louter stellen dat hij getraumatiseerd werd door ongeloofwaardig bevonden gebeurtenissen, zodat hij de exacte details hierover niet zou herinneren of kunnen weergeven, maakt immers niet dat de geloofwaardigheid van deze gebeurtenissen hersteld zou zijn. Het gaat overigens niet slechts over "details", maar over kernelementen die met deze gebeurtenissen te maken hebben. Verder dient opgemerkt dat verzoeker geen enkel medisch attest bijbrengt waaruit überhaupt blijkt dat hij getraumatiseerd is en dat hoger reeds is komen vast te staan dat het gehoor op een normale wijze is geschied. De Raad ziet niet in op welke manier verzoekers bewering dat hij ook aan zijn anus gefolterd zou zijn, de vaststellingen van de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Waar de bestreden beslissing stelt: *"Na de vraag wat ze nu wilden weten, opnieuw gesteld te hebben, verklaarde u dat ze wilden weten "Of we jongeren sensibiliseerden tegen de verkiezingen."* (zie gehoorverslag CGVS p.18). *Op de vraag of het dan illegaal in Angola is om jongeren te sensibiliseren voor de verkiezingen antwoordde u: "Ja, dat is een misdrijf, want het volk moet gaan stemmen."* (zie gehoorverslag CGVS p.20). *Over het feit of het dan verplicht is in Angola om te gaan stemmen, vervalt u weer in vage bewoordingen en zegt u dat het geheim is, maar er een groep is die niet wil deelnemen aan de verkiezingen, dat ze u daarvan beschuldigd hebben maar dat het niet waar was* (zie gehoorverslag CGVS p.21). *Over die groep zei u: "Ik heb gehoord dat er manifestaties waren, maar we hebben er niet zelf aan deelgenomen."* (zie gehoorverslag CGVS p.21). *Over wat er dan gebeurt met mensen die niet gaan stemmen, verklaarde u: "Dat weet ik niet, ik kan daar niets over zeggen."* (zie gehoorverslag CGVS p.21). *U zei hier verder ook over dat stemmen verplicht is, niemand moet naar school, alles stond stil voor de verkiezingen* (zie gehoorverslag CGVS p.21). *Ten eerste moet hierbij worden opgemerkt dat stemmen niet verplicht is in Angola, men heeft er het recht om te gaan stemmen maar niet de plicht* (zie bijgevoegde documentatie in het administratief dossier). *Het is dus toch wel opmerkelijk dat de behandeling door de politie die u schetst; de arrestatie, de overbrenging naar Luanda, de ondervragingen en de folteringen, erop wijst dat u beschuldigd werd van zeer zwaarwichtige feiten, en dus niet van het aanzetten van mensen tot feiten die niet eens illegaal zijn (niet gaan stemmen), beschuldigingen die u trouwens als vals afdoet."* en *"Ten derde weet u ook niet te zeggen wat er gebeurt met mensen die niet gaan stemmen en of daar een sanctie op staat* (zie gehoorverslag CGVS p.21) *en dit terwijl u er toch van beschuldigd werd mensen hiertoe aan te zetten. Het lijkt weinig aannemelijk dat u zich hierover niet geïnformeerd hebt, temeer omdat u verklaarde dat uw vrouw een advocaat onder de arm genomen heeft* (zie gehoorverslag CGVS p.19). *Het enige wat die advocaat zei aan uw vrouw is dat hij niets meer kon doen omdat het dossier al doorgestuurd was naar de rechtbank en dat u vele jaren gevangenis kon krijgen* (zie gehoorverslag CGVS p.19). *Verder verklaarde u ook de naam van die advocaat niet te kennen, omdat ze u die niet gezegd hebben* (zie gehoorverslag CGVS p.19). *Men zou toch mogen aannemen dat u een minimale belangstelling toont in de tegen u gedane beschuldigingen, in het verloop van de gerechtelijke procedure die daarop zou volgen en in de advocaat die uw vrouw had gecontacteerd om u te verdedigen."*, voert verzoeker het volgende aan: *"En over het stemmen: verzoeker was niet politiek actief. Hij wou de Bakongo cultuur beschermen. Verzoeker bedoelde dat stemmen verplicht zou moeten zijn aangezien in 2012 maar 30% van de bevolking heeft gestemd* (http://en.wikipedia.org/wiki/Elections_in_Angola-laagste)." De Raad ziet niet in op welke wijze dit verweer de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing zou kunnen weerleggen. Verzoeker komt dan ook niet verder dan het uiten van een loutere *post factum*-verklaring. Waar verzoeker met betrekking tot de voor hem ingehuurde advocaat nog aanvoert dat zijn vrouw en familie dit geregeld hadden, herhaalt verzoeker opnieuw louter zijn eerder afgelegde verklaringen. Dat het in Portugeessprekende landen de gewoonte is mensen constant enkel met de voornaam of de bijnaam aan te spreken, kan niet verklaren waarom verzoeker geen enkele naam van deze advocaat kan geven (gehoorverslag CGVS, p. 24). Gelet op de grote impact van de arrestatie, beschuldigingen en folteringen en de hulp die een advocaat hierbij eventueel kan bieden, kan niet gesproken worden over een "kleine onvolledigheid".

Waar de bestreden beslissing stelt dat verzoeker op geen enkel moment aanhaalde dat men hem daadwerkelijk bij hem thuis is komen zoeken, voert verzoeker vooreerst aan dat hij geen contact meer heeft met Angola. Dit argument kan niet weerhouden worden aangezien verzoeker verklaarde wel nog contact te hebben gehad met zijn echtgenote (gehoorverslag CGVS, p. 13) en bovendien nog wist te vertellen dat er ook nog andere leden van ABA opgepakt werden (gehoorverslag CGVS, p. 10). De Raad ziet niet in waarom het feit dat verzoeker na zijn ontsnapping uit de gevangenis zou zijn ondergedoken, de Angolese autoriteiten ervan zou weerhouden om hem bij hem thuis te gaan zoeken.

Wat betreft de medische attesten (zie map 'Documenten') dient opgemerkt dat deze geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen.

Waar verzoeker nog verwijst naar een internetartikel van Amnesty International en stelt dat Angola één van de gevaarlijkste landen ter wereld is, dient opgemerkt dat deze informatie van louter algemene aard is en geen betrekking heeft op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geïsoleerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeker niet verder komt dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielaanvraag niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn aanvraag en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS